

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

DESEMBRE 2015 N° 81

BON NADAL I FELIÇ 2016!!!

EDITORIAL

Ja ha passat un any més. El 2015 s'ha acabat i amb ell tot un seguit d'activitats. Enguanyels socis hem pogut gaudir de nombroses i variades sortides. Dues d'un dia, de tres dies, de quatre dies i de nou dies i tres sortides d'autonomia. Vull destacar que aquestes últimes han estat una activitat nova, són diferents de la resta pel fet d'haver de portar al damunt tot el material necessari per passar els dos dies, essent una experiència única durant la qualconvius completament amb el cavall i la natura, amb l'avantatge de tenirpel soci un cost zero. També s'han fet sortides de cap de setmana, clínics de maneig del cavall peu a terra (que no deixa de ser una formació i disciplina adquirida tant per al genet com per al cavall), cursos de Galop 3 (un curs tècnic que vàrem promocionar l'any passat i que serveix per obtenir una bona base per la munta del cavall). Hem continuat realitzant aquests cursos

convençuts que són de gran interès per a la majoria.

Per altra banda, s'ha fet una activitat per a l'AMAC Jove i ens agradaria poder comptar amb la col·laboració dels seus familiars per poder preparar-ne més encara, doncs aquest grupjove i emprenedor és també molt important per al futur de l'AMAC.

Aquest any s'han fet un total de 16 activitats, recorregudes per Catalunya concretament per les comarques del Baix Llobregat, El Pla d'Urgell, La Noguera, El Pla de l'Estany, El Pallars Jussà, El Berguedà, La Cerdanya, El Solsonès, Osona, La Ribera d'Ebre i El Bages-Moianès, així com a Andorra. Vull agrair personalment la col·laboració i l'esforç dels organitzadors ja que ells són qui fa possible que poguem gaudir i descobrir tots aquests indrets de Catalunya, convertint-los en una experiència inoblidable i compartida per una gran part dels socis.

Per al proper 2016 ens esperen tot un seguit d'activitats que ja tenim programades i ens agradaria que hi poguéssiu participar i passar una bona estona tots plegats compartint l'afició.

Per últim, i com ja és tradició, durant el mes de desembre no programem cap activitat ja que considerem que són uns dies per passar-los amb la família i celebrar les festes. Aprofito l'avinentsa per desitjar-vos de tot cor unes bones festes, bon Nadal i felicitat a nou 2016.

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2015

DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
3 i 4 d'octubre	Inici TREC - Baldomar	Ricard Monfort jr.
10, 11 i 12 d'octubre	XXVII Cavall de Ferro "RUTA DE LA PAU"	Joan Pi i família
30 octubre i 1 novembre	Maneig del cavall 2ª Part	Carme Cama
7 i 8 de novembre	Galops	Marta Rabat
14 i 15 de novembre	Cap de setmana al Bages - Avinyonet	Joan Cubinsà i família
28 de novembre	Assemblea General	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

CAVALL DE FERRO

Ruta de la Pau

Una de les singularitat del programa d'activitats anual de l'AMAC és que aquestes estan fetes pels socis i per als socis.

Es una fórmula que aporta molts beneficis i algun inconvenient. Entre els beneficis podem destacar que és una manera fàcil d'organitzar rutes en un territori conegut per la persona que ho prepara, ja que és coneixedora de camins, corriols, indrets peculiars i d'altres elements que si no ets de la zona et poden passar per alt. D'aquesta manera, any rere any, anem coneixent indrets de tot Catalunya on hi ha socis d'AMAC, donant a conèixer les nostres comarques als companys de l'associació i, al mateix temps, donant a conèixer l'AMAC arreu de Catalunya. La part negativa d'aquest sistema és que on no hi ha socis costa bastant organitzar activitats i, en no fer-ho, estem deixant de banda llocs que de ben

Monument de la Pau

Corbera

segur ens agradaria conèixer i on al mateix temps donaríem a conèixer l'associació: és, per tant, un "peix que es mossega la cua".

La RUTA DE LA PAU ha transcorregut per les comarques de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. Sortida de Miravet fins a Batea passant per Corbera d'Ebre. El segon dia: Batea, Caseres, Bot i la Fontcalda i el tercer dia: Fontcalda, Monument de la Pau, Pinell de Brai i Miravet. 105 km en 3 dies. És d'aquestes activitats que podem emmarcar dins del grup del "peix que es mossega la cua" ja que no tenim gaire socis per les terres del sud de Tarragona. Però, en aquest cas, aquesta mancança ha estat irrellevant ja que la gent d'aquestes terres s'ha bolcat per donar-nos tot l'ajut possible i ens ha acollit amb els braços oberts. En Joan Vilallonga de Reus ens ha ajudat a localitzar camins perduts de la mà de Deu, en Joan Llarch de Miravet, en Joaquim de Bot i l'Antonio de Batea ens han localitzat allotjaments, llocs per menjar, visites al Cellar de Bot, obsequis i recordatoris per als participants.... En definitiva, tot un seguit de coses que han fet que aquesta sortida fós un èxit total. Expressem doncs un agraïment des d'aquestes línies a tots ells. **Joan Pi**

CARTA D'AGRAÏMENT A L'AMAC

Des d'Ardenya, una petita pedania del Baix Gaià, tot el grup - Ramon, Francesc, Dani, Alba, el meu fill Pau i jo mateix- volem agrair l'esforç i les ganes que heu posat tots els que heu fet possible l'èxit d'aquesta ruta.

Erem 39 cavalls, 156 peülles, una mica més de 100 quilòmetres en tres dies i cap ensurt. Això no s'aconsegueix si no hi ha una bona planificació, un estudi previ de la ruta i molt de carinyo.

Era la primera vegada que ens afegíem a aquest grup de l'AMAC i hi anàvem una mica curiosos de com ens adaptaríem al grup i com respondrien els nostres cavalls a una ruta tan llarga. Hem quedat encantats amb el bon rotllo que es respira i el companyerisme que tothom va tenir amb els "novatos".

Crèiem que coneixíem la zona, però ens va portar per uns indrets amb unes vistes espectaculars i uns corriols amb molt d'encant.

M'ha agradat sempre transmetre al meu fill des de ben petit aquest gust per la natura, pels cavalls i, per damunt de tot, per la convivència amb gent de diferents edats i procedències, tots buscant passar-ho bé amb respecte i sempre aprenent coses noves.

El meu xiquet va conèixer al seu ídol, el Maestro, amb qui va cavalcar i aprendre, que l'edat no és cap impediment per estar en forma i transmetre als més joves tota la seva sapiència.

De nou, dir-vos a tots moltes gràcies per aquests dies i que sapiguen aue ja estem desitjant apuntar-nos a la següent.

Una abraçada a tots,
Eugeni i Pau

Arribada a Miravet

VOLTAR PER CATALUNYA

VIII CAVALLADA DE FONOLLET

Per vuitè any consecutiu, i coincidint amb la famosa Festa Major de Fonollet, el dissabte 26 de setembre va tenir lloc la VIII Cavallada de Fonollet.

Com cada any, aquesta consistia en fer un recorregut d'uns 20 quilòmetres per la zona de Fonollet, Casserres i Puig-reig i, en acabar, un dinar de germanor sota la carpa. Avalats per l'èxit que cada any recullen les proves eqüestres, vam tornar a repetir-les, amb la intenció que, de nou, els genets poguessin avaluar la seva destresa a l'hora de muntar, això sí, sense perdre de vista l'objectiu principal de divertir-nos una mica tots plegats. La novetat d'aquest any va ser que, a diferència dels altres anys, en què les proves eren individuals, ens vàrem inspirar en els Pony Games, i per tant, els participants varen competir per equips. És així com aquest any hem iniciat la primera edició dels Fonollet Games.

Com cada any, les proves eren puntuables i, al final del dia, es van repartir els premis

Ferradura. La sortida va tenir lloc al matí, amb un total de vint-i-vuit cavalls. La ruta ens va portar a través dels senders de terra del Baix Berguedà, resseguint el paisatge fonollenc, enmig dels joves boscos de roure i pi, visitant indrets emblemàtics de Fonollet, com l'Alzina centenària dels Colls, la Bauma de les 7 portes, la Bauma Fosca, Sant Miquel de Fonogedell, etc.

Al final de la ruta, i un cop retornats al punt de sortida, els Fonollet Games esperaven els equips de participants. Concretament, les proves van consistir en una cursa de relleus amb banderes, superació d'obstacles (passar sobre una passarel·la de fusta, passar entre dues bales rodones de palla i salt), prova de velocitat fent ziga-zaga entre uns cons, prova de velocitat al voltant de tres bidons, i finalment cursa de relleus amb mitjons, obli-

gant els participants a baixar i pujar del cavall ràpidament per poder agafar els mitjons. Després de les proves, ens vam dirigir cap a la carpa, on ens esperaven els nostres amics de l'Associació de Veïns de Fonollet amb el dinar i les begudes, i on després es van donar els premis Ferradura als equips que havien aconseguit millor resultat en les proves eqüestres: Ferradura d'Or per a l'equip format pel Joan Martí Pozzi, la Meritxell Ventura i l'Arnau Cubinsà, Ferradura de Plata per a l'equip format pel Gerard Pujols, la Judith Torrents, el Joan Silva i el Jordi Vilà, i la Ferradura de Bronze per a l'equip format pel Lluís Vilamú, la Mònica Vilamú i el Joan Cubinsà.

Com sempre, agraïm l'assistència a tots els participants i esperem poder-los trobar de nou, l'any que vé.

Montse, Joan, Pere, Jordi i Iolanda

Saltaré o no saltaré

PREGUNTES QUE VOLDRIES QUE ET FESSIN AL VOLTANT DEL MÓN DEL CAVALL

1 El cavall s'ha de fer a mida nostra o nosaltres a la mida del cavall?

El cavall és un company per al genet i, segons la meua manera de veure, te n'has d'enamorar per després poder-lo estimar. En el primer contacte que tinc amb l'animal pot ser que hi tingui una forta impressió per diferents raons o motius (pel seu físic, pel seu caràcter, perquè em recordi d'altres animals que hagi tingut i hagi estimat, o per altres conceptes idíl·lics de quina és la perfecció d'un cavall per a mi). En definitiva, el cavall m'ha d'agradar.

A mesura que el vaig coneixent, puc anar descobrint si compartim afinitats (l'aventura, descobrir nous camins, passar per

corriols, pel bosc...) com també si mútuament ens cuidem (si ell vigila quan hi ha un lloc difícil que no em faci mal, que no m'embardissi, procura de no fer-me caure, té cura de trepitjar per terreny estable..) i jo el mateix per ell, prevenir-lo perquè no prengui mal i, evidentment, no donar-li cap mal tracte ni abusar-ne com a genet. Per mi el respecte mutu és fonamental, com ho és per a tota relació i bon vincle.

Amb un cavall que trepitgi, que tiri cosses, que doni batzegades o que mossegui em seria difícil d'entendre-m'hi. Els dos hem de gaudir de les passejades, excursions i travesses. Hem de confiar l'un en l'altre i

CAL CONTINUAR EVOLUCIONANT

L'HIPISEME (DEL GREC ἵππιος, CAVALL) ÉS EL CONJUNT D'ESPORTS EQÜESTRES QUE ES PRACTIQUEN AMB CAVALL I GENET COM A PROTAGONISTES.

La relació de l'ésser humà amb el cavall es remunta a la prehistòria (neolític) i durant el curs de la vida de la humanitat ha anat evolucionant segons les necessitats d'aquesta. Primer com a peça de caça i alimentació, després com a eina de treball i transport i a l'edat de bronze ja es té notícia de la introducció de l'animal als exèrcits.

La llarga història de l'equitació va lligada a l'esport relacionat amb el cavall. Des de les principals festes de l'Antiga Grècia, passant per les curses de cavalls als cirks romans, als tornejos de l'Europa Medieval. Fins que al Renaixement, l'hípica moderna va anar prenent forma. Primerament, des de l'escola napolitana de Pignatelli. La primera escola d'equitació es va fundar a Itàlia (Ferrara) l'any 1539. Més endavant es van crear les escoles de la Brouve i la Baume, a França, i més tard l'Escola Espanyola d'Equitació de Viena, creada el 1572. I és a partir d'aquí que es va començar a parlar de l'equitació, no només com un esport sinó també com un art, acabant amb la creació a França del Cadre noir de Saumur.

Els segles següents l'evolució continua a Anglaterra amb la construcció dels primers hipòdroms, fins que el Jockey Club va codificar, al segle XVIII, el primer reglament.

Als nostres dies se'ls deu als anglesos la resurrecció de les curses, però sota un punt de vista diferent al de les antigues. Durant els jocs antics, eren tan sols un mitjà de desenvolupar el valor, la força, la destresa i l'agilitat dels lluitadors i dels guerrers, per als moderns es considera com un mitjà de millorar l'espècie dels cavalls, així com un mitjà d'esbarjo.

Avui dia continuem perseguint l'art eqüestre amb mètodes, filosofies, disciplines i estils... un ventall més que ampli i que continua creixent dia a dia. No obstant això, l'equitació ja no és una opció de supervivència, sinó d'esbarjo.

Els últims mesos s'ha parlat de moltes maneres de practicar l'equitació, de quin tipus de material és millor o no per al cavall i de com el podem millorar, com podem gaudir d'un ésser que estimem i com podem vetllar tant per la salut del cavall com per la del genet. Disposem d'estudis científics, de tecnologia suficient per ser més conscients que mai de quina repercussió tenen les nostres accions, materials i eines sobre els cavalls, i és la nostra obligació estar-ne al corrent, posar-nos al dia i continuar evolucionant per millorar l'art eqüestre, treballar per l'harmonia entre cavall i genet.

Cal evolucionar i no estancar-nos en tòpics, ja no són opcions vàlides. Cal avaluar noves opcions, nous materials, noves tècniques, noves filosofies per millorar la qualitat d'aquesta pràctica sempre pensant amb el cavall com a sobirà. Sense tensions ni radicalitzacions, amb coherència, motivació, il·lusió, seny i respecte per a tots aquells que treballem per evolucionar i sumar el nostre granet de sorra per millorar el món eqüestre. En definitiva, hem d'evolucionar!

Ricard Monfort Porta

Cavalls de Baldomar

Tècnic esportiu d'equitació especialitzat en disciplines no olímpiques. Genet i entrenador professional

ajudar-nos per fer front conjuntament a les possibles dificultats que ens puguem trobar durant el recorregut. Aquest compartir es va consolidant amb el temps, igual que l'estimar. Les petites diferències, peculiaritats i manies que puguem tenir ens les tolerem mútuament de forma agradable.

Quan m'enamoro o m'atrau un cavall, en anar-lo coneixent no sempre resulta compatible amb mi i em faig la idea que el puc canviar, reeducar-lo o sotmetre'l a la meua voluntat i això, en realitat, no és possible. Però em costa acceptar que no serem compatibles.

Aquesta tossuderia meua es converteix en una lluita amb mi mateix i envers ell, una lluita inútil que no em porta enlloc fins que accepto que aquest cavall pot ser bo per a una altra persona però no per a mi. Com veus és una opinió subjectiva perquè el concepte d'estimar per cadascú de nosaltres pot significar matisos diferents i rellevants. Entre cavall i genet s'estableix

una relació i, com en tota relació, no hi ha cap model ideal que es pugui seguir, ni una recepta per donar.

2 Som els psicòlegs dels nostres cavalls o ells s'han convertit en els nostres? (Ho pregunto perquè ara lleigixes qualsevol revista hípica i sembla més aviat un tractat de psicologia)

Si establim una relació amb el nostre cavall significa que el volem conèixer. I conèixer un cavall no és fàcil, per tant, investiguem i llegim àvidament sobre la conducta equina. En aquest aspecte hi ha diferents modes que corresponen a ideologies i realitats contemporànies. És a dir, no és el mateix un cavall actualment que té la funció d'oci, lleure i esport que antigament, quan realitzava una funció laboral i productiva. Tampoc no és el mateix un cavall a la nostra societat que en d'altres indrets del planeta. Com que els cavalls formen part del nostre gaudi i espai de lleure es converteixen automàticament en impulsors del nostre benestar personal.

3 Quina seria per tu la durada ideal d'una ruta en grup?

Perquè funcioni bé un grup hi ha d'haver direcció, ordre i un objectiu comú. Aquests elements que tots coneixem no són fàcils de gestionar. Temps i durada, i el nombre de participants són elements que interactuen els uns amb els altres a l'hora de desenvolupar amb èxit l'activitat. Però no sempre es pot controlar tot, com tampoc no hem de tenir por del fracàs. Això vol dir que, independentment de la durada, hi haurà sortides que resultaran més fluides i plaents que d'altres, perquè hi intervenen múltiples factors que no sempre són previsibles.

4 Compartir cavall amb un altre genet (despeses, entrenament, etc.) és una bona opció? Avantatges i desavantatges.

Pot ser una bona opció però no per a tots els genets ni per a tots els cavalls. Seria una qüestió que caldria valorar detalladament en cadascun dels casos.

Josep Serra (Sefas)

AMAC AL MON

BHUTAN, EL REGNE AMAGAT

Bhutan, 41.000 quilòmetres quadrats i 755.000 habitants. Una mida com Catalunya, enmig de dues potències, la Xina i l'Índia, veí d'un Tibet engolit pel gegant xinès i un Nepal sota els efectes del gran terratrèmol.

Una monarquia parlamentària que busca com a objectiu final la felicitat dels seus súbdits. País tranquil, de gent amable i acollidora, de paisatges increïbles – la Serralada de l'Himàlaia li serveix de teló de fons - practica la política de poc turisme, però de qualitat. Un pessebre!

Dos avions al dia s'encarreguen d'entrar aquests turistes i fer-los veure el país mitjançant les dues úniques carreteres asfaltades de què disposa (es condueix per

"Uno de manso"

l'esquerra). La resta són camins de muntanya farmer road, més o menys practicables amb cotxe. Les cases, grans i de fusta, decorades amb pintures alegres i de colors, són acollidores i els seus habitants estan contents d'ensenyar-les. Tothom, en hores de feina, porta el vestit tradicional bhutanès: per als homes, túnica fins als genolls, mitjons llargs negres i sabates de vestir. Per a les dones, faldilla llarga fins als peus i una brusa de colors. Després de la feina, texans!

L'orgull del país són les seves forteses, anomenades dzongs. Antics assentaments per a la protecció de les rutes comercials i també de defensa davant de possibles atacs enemics, ara acullen l'administració del govern i són, a la vegada, temples budistes, la religió majoritària de la població.

El que crida més l'atenció del Bhutan és la quantitat de gossos, de totes menes i mides, que corren lliurement per les ciutats, carreteres, camps i altres indrets, juntament amb vaques i ovelles. Els conductors procuren esquivar-los amb paciència, tot i que, molts cops, els trobes dormint tranquil·lament al mig de la carretera, podríem dir, nacional.

Però, i els cavalls on són? Pots tardar a veure'ls ja que són tan petits que queden amagats darrera les vaques! Petits i primets, pasturen també pels vorals de les carreteres, però tampoc s'aturen en fer-ho per jardins i camps i no dubten a fer una bona migdiada enmig de qualsevol corba. Els bhutanesos no han vist mai un cavall de la mida dels nostres, ni practiquen l'equitació i no cal preguntar per escoles d'hípica. Doncs, per a què es fan servir? Doncs com a mitjà de transport entre els pobles on encara no arriben els cotxes. També a les festes més assenyalades surten molt adornats, amb muntures i brides de cuir força treballades.

Ara bé, des de l'arribada del turisme, es practica una nova modalitat hípica que consisteix a muntar-hi el turista, especialment el jubilat xinès, i portar-lo fins al cim dels temples penjants a les muntanyes. Us hem de dir que es tracta d'una modalitat de gran risc doncs els cavalls arriben al lloc de sortida per grups familiars: poltres, cavalls enters, castrats i eugues, tota la família equina, sota la "direcció" d'un parell o tres de persones (dones, nens i vellets són admesos en aquesta tasca). El grup "muntable" sol ser de sis o set ani-

mals que no se separaran per cap motiu. Les selles són índies, les brides i les regnes inexistents. Un cordill, si tens sort, o un collar amb campana. És un màster accelerat de **doma natural en estat pur!** La millor tàctica és tancar els ulls i pregar perquè els xiulets i cops de vara dels acompanyants de dues cames mantinguin l'ordre i la serenitat. Els camins tampoc no ajuden a calmar el pànic: són costeruts, estrets, plens d'arrels, pedres i graons i amb forts pendents. A l'arribada, els cavalls es deixen anar en llibertat i autonomia muntanya avall, i és aleshores quan el turista que no ha volgut "morir" per les caigudes de cavall que es produeixen tot sovint corre el risc de ser atropellat per la unida família equina que baixa esperitada cap el seu lloc de partida. És un espectacle en tots els sentits i fa una certa nostàlgia de casa nostra quan fa quaranta anys es practicava encara el "uno manso para la señora" i et col·locaven el poltre que feia només tres cops que s'havia muntat!

Si teniu l'oportunitat, no deixeu de visitar Buthan. No us decebrà!

Núria Falgueras

HIVERN: **L'URGELL**

ROCALLAURA - ELS OMELLS DE NA GAIÀ - VALLBONA DE LES MONGES - ROCALLAURA

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA **A CAVALL**

Els mesos de desembre, gener i febrer a la comarca de l'Urgell el cel està net gràcies al vent sec del Nord que neteja l'atmosfera. Ara és el moment de visitar-la per apreciar el contrast dels colors dels camps llaurats en els que, tímidament, s'intueixen els sembrats i les clapes de bosc d'un verd profund, esquitxades amb els colors vermells dels roures.

Com que els dies són curts i això dificulta fer rutes llargues, pensem per aquesta època una cosa diferent: fer dues rutes circulars. Agafem com a punt central el poble de Rocallaura i, concretament, ens allotgem a l'hostal de l'Antic Balneari, un lloc encantador, pel seu estil ben conservat, pel tracte familiar i pel privilegi de poder conèixer de primera mà la seva valenta història durant la II Guerra Mundial. Gaudim també de les aigües medicinals i dels circuits termals a les instal·lacions del modern balneari situat a poca distància del nostre "campament central". Els cavalls disposen d'uns paddocks tancats amb filat i plens d'herba.

Davant del Balneari de Rocallaura.

La Conca de Barberà als peus.

Abeurant a Senan.

El primer dia, dissabte, sortim de l'hostal per un sender que ens durà entre conreus al camí principal i, per variants no tan transitades per estalviar-nos l'asfalt, arribem a la cruïlla que ens portarà al Santuari del Tallat. És un antic priorat i actualment un santuari marià. Documentat des de l'any 1081 com a torre de defensa, va ser després un lloc per ermitans i cada diumenge del mes de maig acull els aplecs dels pobles del voltant. La resta de dies és difícil trobar-lo obert per motius de seguretat, però val la pena fer-hi una parada per gaudir de les magnífiques vistes. Feta la visita, desfem el tros de camí i seguim per un sender per trobar la pista principal que voreja l'altiplà. La panoràmica talla l'alè: tenim a la nostra esquerra la Conca de Barberà, amb Montblanc i el monestir de Poblet, al fons la Serra de Prades. El camí passa entre boscos de pins blancs i conreus de cereals, ara llaurats o recent sembrats. Els aeròlits que formen part del paisatge ens vigilen i el seu soroll no sembla inquietar els cavalls. En baixar cap al poble de Senan -vigileu l'asfalt del carrer que rellisca-, entrem a la comarca de la Conca de Barberà. El més significatiu d'aquest poblet tan bonic és l'església romànica de Santa Maria, del segle XII. Abeurem els cavalls a la font, improvisant un tap. És fàcil que no trobem aigua en molta estona i no podem perdre l'oportunitat. Els pobles van perdent els abeuradors de bestiar i és una llàstima. Sota el Puig Coniller, passat el Coll de les Eugues, fem un descans. Ja fa més de dues hores que hem sortit i el lloc té racons

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL: L'URGELL

per fer aquesta parada "tècnica" d'un quart d'hora que els cavalls agraeixen i els genets també.

El camí i les aigües van cap a NO per una plana cega dins d'un bosc majoritàriament de pi blanc i alzines. Estem en terreny calcari i, si bé el camí és bo, el sòl és irregular i dur.

Arribem al Pi del Pla del Mut. És un arbre monumental a la dreta del camí, al costat d'unes runes molt interessants -un antic forn de calç- i val la pena fer una aturada per la foto! Hem fet mig camí.

La baixada cap al poble de Rinet, l'esquerra, ens porta a unes parades perdudes amb alguna construcció malmesa. Trobem que és un bon lloc per aturar-se i fer justícia al pícnic. Després, ens serà difícil ja que haurem d'esperar fins a passar els Omells de Na Gaià, on trobarem un tram de 4km asfaltat. Podríem enfilarnos per la serra que tenim al front, però decidim, que tot i estar asfaltat, no és necessari desviar-nos ja que aquest tros no és gens transitat.

Els Omells de Na Gaià.

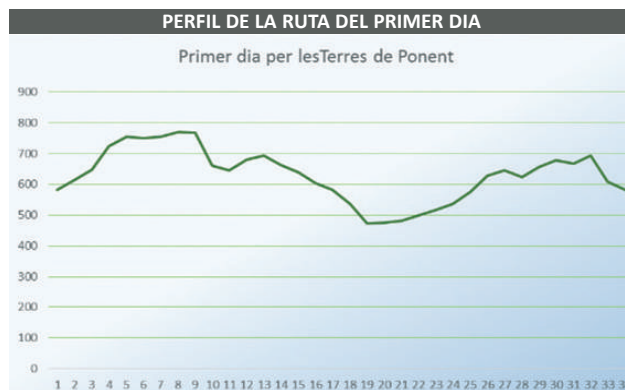

Cisterna

El poble dels Omells de Na Gaià -un altre cop ens trobem a la comarca de l'Urgell- està coronat per las restes del castell del segle XI. Ramon de Torroja en va ser el primer senyor conegut. Deixem el poble enrere i ens dirigim cap al cementiri i, passat aquest, el camí continua per dalt de la Plana de la Rogeta entre boscos i camps. Darrere el Bosc de l'Embuter, trobem un bon lloc per fer l'última aturada per relaxar els cavalls. Ens queda una hora de camí per arribar al nostre destí.

Poc després, el camí s'enfila sobtadament cap el cim de la Serra del Manantial. Si ens hi fixem, veurem a l'esquerra del camí una cisterna antiga molt curiosa. Falta poc, i de seguida baixarem cap a l'hostal.

Han estat 33 km, de camí fàcil, hem pogut fer un bon ritme sense explotar els cavalls ja que els desnivells ho han fet possible. Ara un bon descans per als cavalls i genets per recuperar-se per la jornada de demà. Bones vistes, flora, això no ha faltat, però fauna molt poca: una parella d'àligues i petjades de senglar. Res més.... una llàstima. Sort que un sopar "estupendo" ens reconforta de la decepció de no veure més varietat d'animals!

El segon dia, diumenge, sortim en direcció contrària. Creuem la carretera i ens enfilem per un camí cap al nord que passa entre parades d'ametllers, oliveres i sembrats, que, en aquesta època, tot just treuen el cap. Un cop dalt de la carena trobem la GR-175 i la seguim fins a deixar el tram asfaltat, dirigint-nos cap al Tossal del Tau i el poble de Rocafort de Vallbona. Portem 9km, bon promig, i decidim fer una visita al poble i veure el castell del segle XII assentat sobre una roca.

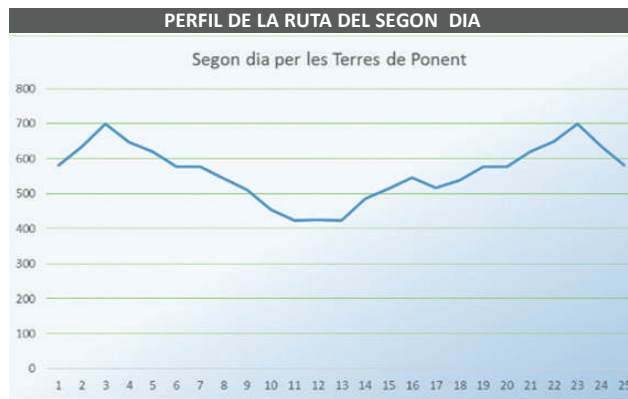
Abeurador de Rocafort de Vallbona

Castell de Rocafort de Vallbona

Vallbona de les Monges.

Ens posem en moviment cap al Vilet, seguint pel costat del riu Corb, que és un afluent del riu Segre. A Vilet s'hi arriba en menys d'un hora.

Vilet és un poblet petit que forma part de Sant Martí de Riucorb. la seva petita església romànica no us la podeu perdre. L'exterior posa en relleu la rosassa de la façana i el campanar. A l'interior es venera la imatge gòtica policromada de la Verge, obra d'en Guillem Seguer, escultor del segle XIV.

Ara reculem cap a l'altre destí de la jornada: Vallbona de les Monges. Hem de visitar el monestir de Santa Maria de Vallbona, el monestir cistercenc femení més gran de Catalunya, d'estil romànic, que es va construir entre els segles XII i XIV.

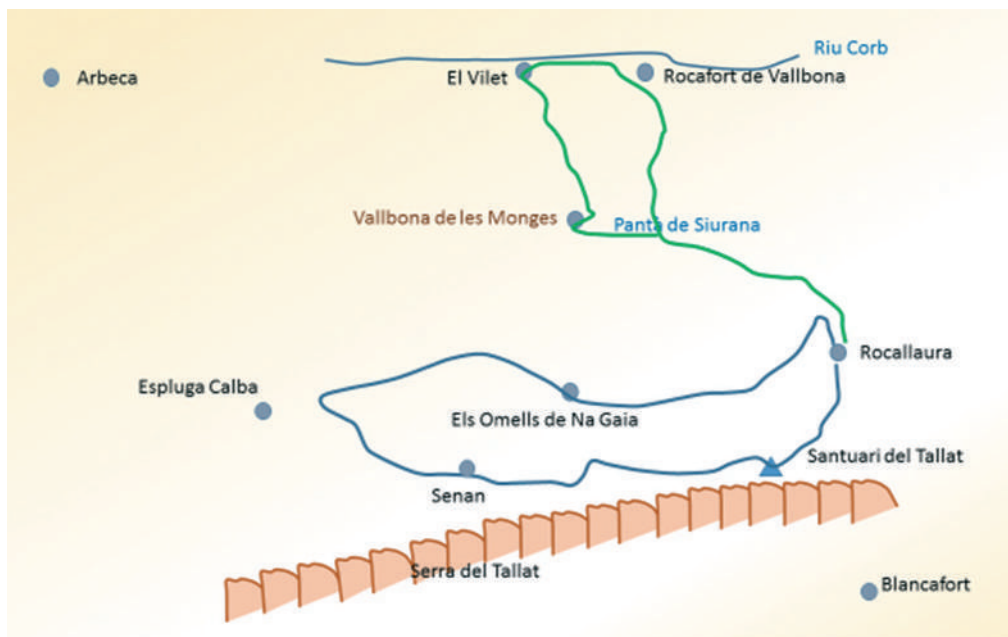
Podríem parlar molta estona de la seva història però això ho podreu escoltar si us decidiu a fer-hi una visita guiada. Hi ha uns arbres, prop del pàrquing dels cotxes, on es poden deixar els cavalls. La situació estratègica per als nostres companys equins no és gaire còmoda, però sempre es pot triar la fórmula "poste humana": uns es queden aguantant els cavalls i la resta fa la visita. Després, viceversa. Val la pena dedicar-li temps ja que solament ens queda una hora i mitja per arribar a Rocallaura.

La tornada és fàcil, una petita pujada fins als plans i en menys de mitja hora retrobem el camí del matí i, una hora més, a l'hostal. Són poc més de 26km, fàcils i per bons camins.

En arribar al destí, gaudim d'un últim descans abans de carregar els cavalls al remolc i tornar a casa.

Cap de setmana perfecte, perquè el temps ha acompanyat amb un bon sol al migdia. Si es presenta ennuvolat, porteu roba d'abric ja que les carenes solen ser ventoses i fredes. Els cavalls no necessitaran cobertura perquè tenen la protecció dels arbres i prou espai per buscar el racó més confortable.

Podeu trobar el track a la pàgina web: www.amac.cat

Mapa de la ruta

FITXA DE LA RUTA:

- ▶ **Comarques:** L'Urgell i la Conca de Barberà.
- ▶ **Dies de durada:** 2 dies
- ▶ **Km totals:** 59 (33km + 26km)
- ▶ **Direcció recomanada per fer la ruta:** Direcció de les agulles del rellotge, el primer dia. Direcció oposada a les agulles del rellotge, el segon dia.
- ▶ **Tipus d'allotjament per a les persones:** Hostal de l'Antic Balneari de Rocallaura
- ▶ **Tipus d'allotjament pels cavalls:** No tenen infraestructures, Els cavalls dormiran a recer sota l'hostal en uns prats plens d'arbres i herba.
- ▶ **Logística:** El primer dia podeu abeurar els cavalls en creuar el poble Senan (font amb inventiva per tapar el forat de l'abeurador). El segon dia podeu abeurar a Rocafort de Vallbona i a Vallbona de les Monges.
- ▶ **Dificultat:** Dificultat baixa.